

La Mercè Casanelles i Rahola, advocada, va començar treballant amb un procurador, per dedicar-se després durant un temps al camp del dret penal i al dret de família. Malgrat aquestes i altres experiències jurídiques, però, ella confessa que sempre havia volgut treballar amb el seu pare, l'Eusebi, a l'empresa que ell mateix havia fundat, juntament amb en Josep Rahola i uns amics, ara fa ja cinquanta anys, pionera per tant a Espanya, dedicada al tractament electrolític de crom-dur. D'aquesta manera, la nostra protagonista és actualment al capdavant de Durcrom, firma del barri de Sant Andreu, de Barcelona, del sector del metall.

El tarannà emprenedor de la Mercè i la bona relació existent amb el seu pare van ser motius suficients perquè donés aquest pas endavant, però ella també assegura ara que el seu primer pensament quan es va incorporar a l'empresa, incitada per un accionista i amic del senyor Casanelles, va ser: **"Jo aquí no aguanto ni sis mesos."** Encara recorda les divertides converses que tenia amb el seu pare: **"Un dia em va dir: 'Nena, no sé d'on has sortit.' I jo li vaig contestar: 'Si no ho saps tu, malament, papà.' Llavors li vaig treure la partida literal de naixement, dient-li que em volia assegurar d'on havia sortit."** I vet aquí que ja fa vint-i-tres anys que aquesta dona es dedica en cos i ànima a Durcrom.

Abans de continuar, cal assenyalar que en aquella època hi havia molts problemes laborals a l'empresa i que, per tant, la primera etapa de la Mercè al negoci no va ser precisament un llit de roses. Ella, però, té perfectament assumit que **"cal batallar"**, per triomfar, i sembla que aquest desig de lluitar per l'èxit ja li ve de família, a la nostra protagonista. Així, explica que la seva àvia, **"una dona molt culta"**, va voler que tant les seves cinc filles com els seus dos fills tinguessin estudis.

El nom de l'empresa de la nostra protagonista, per la seva part, tampoc no és casual; ve d'un tipus de tractament del crom, el cromat dur, és a dir, l'industrial, que s'aplica fonamentalment per endurir les peces mecàniques, dotant-les d'una gran resistència a la fricció. També es fa servir per a la recuperació de peces que han sofert un desgast pel seu funcionament, sent un dels tractaments més adients per a aquesta aplicació, ja que la peça queda pràcticament com nova sense patir cap mena de deformació de les seves característiques originals.

La Mercè afegeix que, per tal que tot el procés de recobriments amb crom es faci correctament, l'empresa compta amb un director tècnic que ja fa molts anys que treballa a Durcrom. El cromat dur és un procés que requereix molta mà d'obra i no es pot automatitzar. A causa de la diversitat de tipus i mesures de les peces, totes les fases que comporta, com són per exemple el muntatge, la protecció de la part que no va cromada, posar ànodes..., han de ser realitzades per una persona, no ho pot fer una màquina. L'ordinador només significa un ajut per fer la documentació necessària i per a la programació de la producció.

El càrrec que la nostra protagonista ocupa a Durcrom, d'altra banda, és el de gerent i administradora. Per la seva part, la majoria de treballadors

dels inicis de l'empresa s'han jubilat. Queden els joves d'aquella època i aquells que han començat aquests darrers anys. **"Tots són importants per tirar el negoci endavant"**, diu l'empresària, agraïda. En la seva opinió, l'equilibri i la coherència en la feina són requisits indispensables perquè un negoci funcioni. I és que, per a ella, aconseguir que una empresa rutlli és **"una lluita diària"**.

De la mateixa manera, Durcrom compta amb clients de tota la vida, i treballa per a sectors molt diferents: indústries tèxtils, d'arts gràfiques, béns d'equip, del paper, de l'automòbil i naval, i fins i tot de l'alimentació, i tant per a multinacionals com per a grans, mitjanes i petites empreses. La Mercè expressa emocionada l'agraïment que sent també per tota aquesta gent, que ha significat un suport bàsic perquè ella arribés on es troba ara: **"Quan hi ha un recolzament mutu, es viu d'una altra manera."**

La nostra protagonista afirma tot seguit que li encanta passar estones amb els amics, encara que ella, que és actualment soltera, visqui sola, i tot i que ella es va separar abans de fer-se càrrec del negoci considera que **"tant si ets un home com una dona, sense un suport a casa és complicat arribar lluny."** Així, assegura per exemple que ha de reservar-se temps per endavant si es vol dedicar a les feines que exigeix una casa, ja sigui anar a comprar o cuinar; és clar que la independència té per altra banda els seus avantatges: **"Si arribo a casa i algú em truca perquè sopem junts, puc acceptar immediatament. Això és més complicat de fer, quan tens una família."** Per a ella, l'amistat és un valor fonamental.

Finalment, val a dir que els consells que ofereix la Mercè per a la dona jove que vol esdevenir empresària són tan transparents com ella mateixa: **"Has de tenir esperit lluitador, i també cal que siguis alegre. Tindràs problemes; accepta'ls, intenta solucionar-los, pren decisions encara que et puguis equivocar. Se n'han de prendre, de decisions."** De la mateixa manera, recorda sense vergonya que quan ella va començar tenia molta por: **"Et penses que tots són millors que tu, però encara que t'escoltis la gent amb més experiència, cal que hi posis també una mica de la teva part."** No es tracta, doncs, d'una qüestió d'aptitud sinó d'actitud, i no només a nivell d'empresa sinó davant la vida.

En aquest sentit, la nostra protagonista opina que el bon humor és també d'un gran ajut, per tirar endavant: **"Abans estava en una reunió, i encara que me la prenguésseriosament, em venien ganes de fer bromes."** I aquesta postura és aplicable també a tots els contextos: **"En la vida s'ha de tenir sentit de l'humor; pots riure de tot allò que passa, començant per riure't de tu mateixa."** La millor prova que la Mercè predica amb l'exemple és que sovint deixa escapar una rialla, durant la nostra entrevista. Potser aquesta sigui la millor manera de superar els obstacles amb què tot empresari o empresària topa a l'hora de prosperar, com ella ha fet des que és al capdavant de Durcrom.

Mercè Casanelles i Rahola - Barcelona (el Barcelonès)